

det ſkulde lette Affætningen af Kornvarer til Bedſte for Producenterne, eller ogſaa være til Lettelſe for Forbrugerne. Forſaavidt der er Spørgſmaal om Lettelſe i at affætte Kornvarer, ſaa forekommer det mig, at, naar man undtager de Vanſeligheder, ſom paa enkelte Steder kunne findes deri, at de ere langt fra Affætningsſtedet, ſaa er der al ønſkelig Frihed i ſaa Henſeende her i Landet. I Kjøbenhavn kan Alle og Enhver befatte ſig med Kornhandel, i Provindſerne er der heller ikke Mangel paa Kornhandlere. Der er ikke ſtillet nogen ſynderlig Betingelſe med Henſyn til hvem der vil have Borgerkab ſom Kjøbmand, og ſom Folge heraf er der ogſaa der Kornhandlere i Mængde. Paa Landet har Enhver Lov til at gjøre Optjøb af Kornvarer, for at bringe dem til Kjøbſtæderne, og ſaaledes ſynes det, at der er en ſaa udſtrakt Frihed for Landmanden til at affætte ſine Kornproducter, at der ikke i Landmandens Interelſe kan være noget Ønſke for nogen Forandring. Deter at mærke, at en Mængde af de Beſtemmelſer, ſom hjemle denne Frihed, netop ere fremkomne i den ſenere Tid. Hvor meget Regjeringen netop i den ſeneste Tid har holdt paa, at alle Baand, ſom kunne hæmme Kornaffætningen og være til Skade for Landmanden, ſulle bortfalde, har viiſt ſig blandt Andet i Perioden 1847, hvor man fra alle Sider ſtormede løs paa Regjeringen om Forbud mod Kornudførelſe, eller idetmindſte om en Udførelſestold paa Korn, men Regjeringen holdt ſtandhaftig ved ikke at gaae ind paa nogen ſaadan Indſtrænkning, ſkjøndt en ſaadan ſtete i de fleſte andre Lande, og hvoraf Følgerne viſtnok vare meget velgjørende for Landet. Derſom man vil gjøre ſig nærmere beſkjendt med den Faſthed, hvormed Regjeringen den Tid holdt mod alle de Indſtrænkninger, ſom der blev bragt i Forſlag, for at forebygge det, ſom man kaldte Forprang eller Opdrivning af Kornpriferne, ſaa kan man i et ikke for lang Tid ſiden udkommet Bind af Reſcriptſamlingen for 1847 ſee, at der er en Cancellieſkrivelſe af 17de Juni, der omhandler adſkillige Forſlag, ſom med en ikke ringe Autoritet vare komne ind om Indſtrænkningen i Kornhandelen, der ſkulde tjene til at forebygge Optjøb af Kornvarer og Priſernes Forhøielſe, hvilke For-

ſlag man er gaaet imøde, og ſom havde den Folge, at der ikke ſtete nogen Foranſtaltning af det Slags. Derer alſaa viſt ikke hos Regjeringen nogen Mangel af Omhu og Iver, for at vedligeholde en ſaa ſtor Leilighed til Kornaffætningen ſom muligt, og til at have alle de Baand, der hvile derpaa. Men, om det virkelige ſkulde være gavnligt, at enhver Mand kunde befatte ſig med Kornhandel, det veed jeg ikke; jeg troer idetmindſte, at det gavnlige Reſultat deraf vilde være overmaade ringe; thi Enhver, ſom har Evne og Dygtighed til at befatte ſig med denne Handel, har jo en meget god Leilighed dertil, allerede efter de beſtaaende Love, og at der bliver Mange til at drive en ſaadan Kornhandel i Kjøbſtæderne i det Smaa, det troer jeg kan i det Hele taget ikke være ønſkeligt. Det kan ikke formenes Noget, naar de underkaſte ſig de Betingelſer, ſom ere for nødne, at erhverve Afgang ſom Næringsbrugere, men at man ſkulde fremme Kornhandelen, ved at give en ganſke uindſtrænknet Ret til Enhver, og derved ophæve den Forſkiel, ſom der er mellem dem, der have erhvervet Berettigelſe til denne Handel, og dem, ſom ikke have erhvervet ſaadan Berettigelſe, hvilket viſtnok ikke kunde blive uden Indflydelſe paa Reglerne med Henſyn til Næringsſtats Anſættelſe, det troer jeg ikke.

Det turde og være meget tvøvlſomt, naar man betragter Sagen med Henſyn til Forbrugernes Interelſe, om der kunde vindes Noget for dem ved, at der blev Flere, af hvem de kunde ſaae uformalede Kornvarer at kjøbe. De have jo nu Afgang til at kjøbe diſſe paa Torvene, og Afgang til at kjøbe dem af dem, der ere berettigede til at handle dermed i Kjøbſtæderne, og derved ſynes jeg, at der er Leilighed nok for dem. De mindre Forbrugere have jo i Grunden ikke i Almindelighed megen Anledning til at anſkaffe ſig uformalede Kornvarer, da de, for at benytte dem, maae glemme dem, lade dem formale og forbage m. v. Det kunne de viſtnok gjøre, dertil have de Leilighed nok; men det er Noget, ſom ikke i Almindelighed kan være fordeelagtigt for dem. Det Vigtigſte for dem er, at de kunne ſaae formalede Kornvarer, og af Steder, hvor de kunne ſaae ſaadanne, er der ogſaa nok i de forſkellige Kjøbſtæ-